

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Catena Aurea

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

[S.l.], 1661

Annulus VI. Conversatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7709

PRODEST MONTI VICINIA MONTIS.

P

*Adera confusis ibat turbatior undis,
Et raucum querulo murmur ab ore dabat.
Cur nostris habitare iugis Lenæe recusas?
Cur nulla in nostris vallibus uva rubet?
Ecce maritamus lupulis pro vitibus ulmos,
Pro Baccho, torquet viscera, cocta Ceres.*

*Sic fatus; geminos cernit se tollere montes,
Hic ut astra super, presior iste stetit.
Presior at circum generosæ fertilis uvæ
Ridebat pictis sole coquente botris.
Hæsit, & insolito complevit littora plausu.
Unde meis dixit gloria tanta iugis?
Nondum flava Ceres posuit sub falce capillos,
Et mihi purpureis pingitur uva genis?
Dixit, & oppositas vidit velut Alpibus Alpes,
Indeque Phæbeas transfuisse faces.
Prò quantum (clamat) monti vicina montis
Prodest? quos tulit hic, excoquit ille botros.*

MAGNUM BONUM A VICINO BONO.

Agnum malum à vicino malo, quid-
ni magnum bonum à vicino bono? major-
ne est nequitiæ vis in pejus, quam virtutis in melius? si a-
nimus vitia depravare, quin virtus possit corrigere? ani-
mus noster boni æquæ ac mali capax, & ad utrumque ve-
luti indifferens contrariis hominum studiis vel ad bonum
erigitur, vel ad malum deprimitur. Non placet, quod Horatius de animo hominis
prodidit.

Cereus in vitium flecti

Scripsisset si non meliore, certè pari jure, Cereus in bonum flecti, quia plura in
animis nostris ad virtutem video, quàm ad vitium adjumenta, scintillas & ignicu-
los virtutum natura in nobis accendit, non vitiorum: Impetus ad honestum
impresit majores, quam ad turpe, quando nemo tam malus est, quin bonus vi-
deri velit. Synteresin (quam vocant) præterea pectoribus nostris inſevit, quâ do-
cti juxta & indocti, pueri & senes bonum inter & malum rectè dijudicemus.
Ipsa voluntas natura sua bonum amat, malum odit, ipsi fures injustitiam oderunt,
si non in se, certè in aliis, à quibus injuriam acceperint: ipsi adulteri castitatem a-
mant & venerantur in aliis. Quod nihilominus major pars hominum in malum
propendet, non à natura, sed à prava est educatione. Si plura virtutum exempla
in oculos puerorum incurrerent, quam incurrunt vitiorum, si magis laudaretur,
æstimaretur virtus, quam opes, quam honores, aliaque crepundia, putasne tam
parvum fore, quam est virtutem sectantium numerus, Nunc autem quando sen-
sibus sese passim ingerunt superbiæ, avaritiæ, gulæ, luxuriæ &c. simulacra, proni
sunt sensus hominis in malum. Plus sensui tribuimus, quam rationi: ideo pecorū
ritu sequimur antecedentium gregem; pergimus non quâ eundum est, sed quâ
itur; malumus aliis credere, quam ipsi de rebus judicare, optima rati ea, quæ plu-
ribus placeant. Vita autem non ad plura sed saniora suffragia est componenda,
ne in sententiis quidem ferendis attendas, quam multi, sed quam sapientes con-
sentiant aut dissentiant; in moribus verò formandis ipsa multitudo præeuntium
suspecta esse debet, quia virtus, uti sapientia paucorum est, non multorum. Præ-
stat unum sequi bonum ducem, quam exercitum errantem. Felix ille qui opti-
mum, qui sanctissimum nactus ducem, nunquam à latere, nunquam ab oculis
discescit, quantò illi arctius inhæsit, tantò longius à vitiis abivit. Nam cui ob ocu-
los sanctitas versatur & virtus, quomodo potest amare vitia? virtus, ait Plato, si
oculis cerneretur, mirabiles sui amores excitaret: vidit autem ante oculos vivam
spirantemque virtutem, mirum ni amaret, ni imitaretur. Virtus audita suadet
tantum, visa cogit etiam imitari, nam (ut ferè fit)

*Segnius irritant animos dimissa per aures,
Quam quæ sunt oculis subiecta fidelibus.*

Plus semper oculis nostris quam auribus credimus.

ANNV.